

ת"פ 2111/12 - מדינת ישראל נגד סאמר בדארנה

בית משפט השלום בעכו

29 אפריל 2014

ת"פ 2111-12 מדינת ישראל נ' בדארנה(עציר)

בפני כב' השופטת ג'ני טנוס
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
סאמר בדארנה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ירדן גל

הנאשם - נוכח

הסניגור - עו"ד כנאענה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לאור הודאת הנאשם, אני מרשיעה אותו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן.

ניתנה והודעה היום כ"ט ניסן תשע"ד, 29/04/2014 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן שעניינה קבלת נכסים שהושגו בפשע.

לפי עובדות כתב האישום, ביום 8.8.12 נגנבו כבלים המשמשים תשתית לקווי בזק הנאמדים בשווי של כ-35,000 ₪. זמן קצר לאחר ביצוע הגניבה, נמצאו הכבלים ברשותו של הנאשם במגרש ברזל השייך לאחיו ובו הוא עובד.

המאשימה טענה, כי מעשיו של הנאשם מסכנים את רכוש הציבור ובמידה מסוימת אף את ביטחונם לאור הסיכון הטמון במעשי האלימות המתלווים לעבירות הרכוש.

המאשימה הפנתה לעובדה כי לחובת הנאשם מספר הרשעות בתחום הסמים ובתחום האלימות.

על יסוד אלה טען ב"כ המאשימה, כי מתחם העונש הראוי בעבירות רכוש חמורות, לרבות בתיק דנן, נע בין 9 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל. לפיכך, ביקש להשית על הנאשם מאסר בפועל במתחם הנ"ל, מאסר מותנה וקנס משמעותי.

לעומת זאת טען הסניגור, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון כתב האישום ובכך חסך זמן שיפוטי ניכר, וכי הנאשם היה במעצר למספר ימים ולאחר מכן שהה כשנתיים בתנאים של מעצר בית, תחילה במעצר בית מלא ולאחר מכן במעצר בית חלקי. הסניגור הוסיף וטען, כי אילמלא העבירה שיוחסה לו בכתב האישום המקורי, גניבת קו תשתית, הוא כלל לא היה נעצר, ולכן גם לא היה שווה בתנאים מגבילים אשר הסבו לו בסופו של דבר, נזק כלכלי רב.

בהתייחסו לעונש הראוי, ביקש הסניגור להסתפק בהטלת עונש צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי.

אין ספק שמעשיו של הנאשם פוגעים בזכויות הקניין של בעלי הרכוש, ומתוקף כך עשויים להסב למתלוננים נזק כלכלי רב. כמו כן, ובדומה לעבירות רכוש אחרות, העבירה בה הורשע הנאשם טומנת בחובה פגיעה בשגרת חייהם של אנשים, גם ברכושם וגם בפרנסתם, כאשר ביחס לעבירה שבנדון לא מדובר אך בנזק לחברת בזק אלא בנזק מצטבר לכלל תושבי האזור אשר נותקו מתקשורת.

יחד עם זאת, אין להתעלם מכך כי העבירה דנן היא ברף חומרה נמוך בהרבה מהעבירה המקורית אשר יוחסה לנאשם ובה כפר. כמו כן אין להתעלם מכך, שבניגוד לעבירות רכוש אחרות בהן הנאשמים נוטלים חלק אקטיבי בשלילת זכות הקניין, מדובר כאן בקבלת נכסים שהושגו אגב ביצוע עבירה שלנאשם לא היה יד בה.

בהתאם לכך ובשים לב לעובדה, כי הרכוש נתפס, אני בדעה כי העונש הראוי בנסיבות אלה נע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

בהינתן הדעת לנסיבות אשר פורטו לעיל ולהודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון כתב האישום ועברו הלא

מכביד שאינו כולל הרשעות בעבירות רכוש, אלא כולל הרשעה משנת 2012 בגין אחזקת סמים לצריכה עצמית ועוד שתי הרשעות ישנות מאוד משנת 89 ו-99 בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, איומים ותגרה במקום ציבורי, וכן בהתחשב בעובדה כי הנאשם היה עצור למספר ימים ושהה משך תקופה ארוכה מאוד בתנאים מגבילים של מעצר בית - אני בדעה כי אין מקום להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל אלא עונש הצופה פני עתיד ולצדו קנס בהיותו רכיב ענישה מתאים בעבירות בעלות פן כלכלי.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי של 7 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע, ויורשע בגינה.

2. קנס בסך של 6,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים, החל מיום 15.5.14 ובכל 15 לחודש עוקב. אי עמידה באחד התשלומים תביא לפירעון מידי של יתרת הקנס.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ט ניסן תשע"ד, 29/04/2014 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס, שופטת